

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
ओं नमो भगवते वासुदेवाय

महर्षि वेदव्यासप्रणीतं श्रीमद्भागवतमहापुराणम्  
॥ चतुर्थस्कन्धे द्वाविंशोऽध्यायः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
ओं नमो भगवते वासुदेवाय  
श्रीमद्भागवतमहापुराणम्  
॥ चतुर्थस्कन्धे द्वाविंशोऽध्यायः ॥

मैत्रेय उवाच

जनेषु प्रगृणत्स्वेवं पृथुं पृथुलविक्रमम्।  
तत्रोपजग्मुर्मुनयश्चत्वारः सूर्यवर्चसः ॥ 1 ॥

तांस्तु सिद्धेश्वरान् राजा व्योम्नोऽवतरतोऽर्चिषा।  
लोकानपापान् कुर्वत्या सानुगोऽचष्ट लक्षितान् ॥ 2 ॥

तद्दर्शनोद्गतान् प्राणान् प्रत्यादित्सुरिवोत्थितः।  
ससदस्यानुगो वैन्य इन्द्रियेशो गुणानिव ॥ 3 ॥

गौरवाद्यन्त्रितः सभ्यः प्रश्रयानतकन्धरः।  
विधिवत्पूजयाञ्चक्रे गृहीताध्यर्हणासनान् ॥ 4 ॥

तत्पादशौचसलिलैर्मार्जितालकबन्धनः।  
तत्र शीलवतां वृत्तमाचरन्मानयन्निव ॥ 5 ॥

हाटकासन आसीनान् स्वधिष्येष्विव पावकान्।  
श्रद्धासंयमसंयुक्तः प्रीतः प्राह भवाग्रजान् ॥ 6 ॥

पृथुरुवाच

अहो आचरितं किं मे मङ्गलं मङ्गलायनाः।  
यस्य वो दर्शनं ह्यासीद्दुर्दर्शानां च योगिभिः ॥ 7 ॥

किं तस्य दुर्लभतरमिह लोके परत्र च ।  
यस्य विप्राः प्रसीदन्ति शिवो विष्णुश्च सानुगः ॥ 8 ॥

नैव लक्षयते लोको लोकान् पर्यटतोऽपि यान् ।  
यथा सर्वदृशं सर्व आत्मानं येऽस्य हेतवः ॥ 9 ॥

अधना अपि ते धन्याः साधवो गृहमेधिनः ।  
यद्गृहा ह्यर्हवर्याम्बुतृणभूमीश्वरावराः ॥ 10 ॥

व्यालालयद्रुमा वै तेऽप्यरिक्ताखिलसम्पदः ।  
यद्गृहास्तीर्थपादीयपादतीर्थविवर्जिताः ॥ 11 ॥

स्वागतं वो द्विजश्रेष्ठा यद्गतानि मुमुक्षवः ।  
चरन्ति श्रद्धया धीरा बाला एव बृहन्ति च ॥ 12 ॥

कच्चिन्नः कुशलं नाथा इन्द्रियार्थार्थवेदिनाम् ।  
व्यसनावाप एतस्मिन् पतितानां स्वकर्मभिः ॥ 13 ॥

भवत्सु कुशलप्रश्न आत्मारामेषु नेष्यते ।  
कुशलाकुशला यत्र न सन्ति मतिवृत्तयः ॥ 14 ॥

तदहं कृतविश्रम्भः सुहृदो वस्तपस्विनाम् ।  
सम्पृच्छे भव एतस्मिन् क्षेमः केनाञ्जसा भवेत् ॥ 15 ॥

व्यक्तमात्मवतामात्मा भगवानात्मभावनः ।  
स्वानामनुग्रहायेमां सिद्धरूपी चरत्यजः ॥ 16 ॥

मैत्रेय उवाच  
पृथोस्तत्सूक्तमाकर्ण्य सारं सुष्ठु मितं मधु ।  
स्मयमान इव प्रीत्या कुमारः प्रत्युवाच ह ॥ 17 ॥

सनत्कुमार उवाच  
 साधु पृष्टं महाराज सर्वभूतहितात्मना।  
 भवता विदुषा चापि साधूनां मतिरीदृशी ॥ 18 ॥

सङ्गमः खलु साधूनामुभयेषां च सम्मतः।  
 यत्सम्भाषणसम्प्रश्नः सर्वेषां वितनोति शम् ॥ 19 ॥

अस्त्येव राजन् भवतो मधुद्विषः  
 पादारविन्दस्य गुणानुवादने।  
 रतिर्दुरापा विधुनोति नैष्ठिकी  
 कामं कषायं मलमन्तरात्मनः ॥ 20 ॥

शास्त्रेष्वियानेव सुनिश्चितो नृणां  
 क्षेमस्य सध्यग्विमृशेषु हेतुः।  
 असङ्ग आत्मव्यतिरिक्त आत्मनि  
 दृढा रतिर्ब्रह्मणि निर्गुणे च या ॥ 21 ॥

सा श्रद्धया भगवद्धर्मचर्यया  
 जिज्ञासयाऽऽध्यात्मिकयोगनिष्ठया।  
 योगेश्वरोपासनया च नित्यं  
 पुण्यश्रवःकथया पुण्यया च ॥ 22 ॥

अर्थेन्द्रियारामसगोष्ठ्यतृष्णया  
 तत्सम्मतानामपरिग्रहेण च।  
 विविक्तरुच्या परितोष आत्मन्  
 विना हरेर्गुणपीयूषपानात् ॥ 23 ॥

अहिंसया पारमहंस्यचर्यया  
 स्मृत्या मुकुन्दाचरिताग्रसीधुना।

यमैरकामैर्नियमैश्चाप्यनिन्दया  
निरीहया द्वन्द्वतितिक्षया च ॥ 24 ॥

हरेर्मुहुस्तत्परकर्णपूर -  
गुणाभिधानेन विजृम्भमाणया ।  
भक्त्या ह्यसङ्गः सदसत्यनात्मनि  
स्यान्निर्गुणे ब्रह्मणि चाञ्जसा रतिः ॥ 25 ॥

यदा रतिर्ब्रह्मणि नैष्ठिकी पुमा -  
नाचार्यवान् ज्ञानविरागरंहसा ।  
दहत्यवीर्यं हृदयं जीवकोशं  
पञ्चात्मकं योनिमिवोत्थितोऽग्निः ॥ 26 ॥

दग्धाशयो मुक्तसमस्ततद्गुणो  
नैवात्मनो बहिरन्तर्विचष्टे ।  
परात्मनोर्यद् व्यवधानं पुरस्तात्  
स्वप्ने यथा पुरुषस्तद्विनाशे ॥ 27 ॥

आत्मानमिन्द्रियार्थं च परं यदुभयोरपि ।  
सत्याशय उपाधौ वै पुमान् पश्यति नान्यदा ॥ 28 ॥

निमित्ते सति सर्वत्र जलादावपि पूरुषः ।  
आत्मनश्च परस्यापि भिदां पश्यति नान्यदा ॥ 29 ॥

इन्द्रियैर्विषयाकृष्टैराक्षिप्तं ध्यायतां मनः ।  
चेतनां हरते बुद्धेः स्तम्बस्तोयमिव हृदात् ॥ 30 ॥

भ्रश्यत्यनु स्मृतिश्चित्तं ज्ञानभ्रंशः स्मृतिक्षये ।  
तद्रोधं कवयः प्राहुरात्मापहवमात्मनः ॥ 31 ॥

नातः परतरो लोके पुंसः स्वार्थव्यतिक्रमः।  
यदध्यन्यस्य प्रेयस्त्वमात्मनः स्वव्यतिक्रमात् ॥ 32 ॥

अर्थेन्द्रियार्थाभिध्यानं सर्वार्थापह्नवो नृणाम्।  
भ्रंशितो ज्ञानविज्ञानाद्येनाविशति मुख्यताम् ॥ 33 ॥

न कुर्यात्कर्हिचित्सङ्गं तमस्तीव्रं तितीरिषुः।  
धर्मार्थकाममोक्षाणां यदत्यन्तविघातकम् ॥ 34 ॥

तत्रापि मोक्ष एवार्थ आत्यन्तिकतयेष्यते।  
त्रैवर्ग्योऽर्थो यतो नित्यं कृतान्तभयसंयुतः ॥ 35 ॥

परेऽवरे च ये भावा गुणव्यतिकरादनु।  
न तेषां विद्यते क्षेममीशविध्वंसिताशिषाम् ॥ 36 ॥

तत्त्वं नरेन्द्र जगतामथ तस्थुषां च  
देहेन्द्रियासुधिषणात्मभिरावृतानाम्।  
यः क्षेत्रवित्तपतया हृदि विश्वगाविः  
प्रत्यक् चकास्ति भगवांस्तमवेहि सोऽस्मि ॥ 37 ॥

यस्मिन्निदं सदसदात्मतया विभाति  
माया विवेकविधुति स्रजि वाहिबुद्धिः।  
तं नित्यमुक्तपरिशुद्धविबुद्धतत्त्वं  
प्रत्यूढकर्मकलिलप्रकृतिं प्रपद्ये ॥ 38 ॥

यत्पादपङ्कजपलाशविलासभक्त्या  
कर्माशयं ग्रथितमुद्रथयन्ति सन्तः।  
तद्वन्न रिक्तमतयो यतयोऽपि रुद्ध -  
स्रोतोगणास्तमरणं भज वासुदेवम् ॥ 39 ॥

कृच्छ्रो महानिह भवार्णवमप्लवेशां  
 षड्वर्गनक्रमसुखेन तितीर्षन्ति ।  
 तत् त्वं हरेर्भगवतो भजनीयमङ्घ्रिं  
 कृत्वोडुपं व्यसनमुत्तर दुस्तरार्णम् ॥ 40 ॥

मैत्रेय उवाच  
 स एवं ब्रह्मपुत्रेण कुमारेणात्ममेधसा ।  
 दर्शितात्मगतिः सम्यक्प्रशस्योवाच तं नृपः ॥ 41 ॥

राजोवाच  
 कृतो मेऽनुग्रहः पूर्वं हरिणाऽऽर्तानुकम्पिना ।  
 तमापादयितुं ब्रह्मन् भगवन् यूयमागताः ॥ 42 ॥

निष्पादितश्च कात्स्न्येन भगवद्भिर्घृणालुभिः ।  
 साधूच्छिष्टं हि मे सर्वमात्मना सह किं ददे ॥ 43 ॥

प्राणा दाराः सुता ब्रह्मन् गृहाश्च सपरिच्छदाः ।  
 राज्यं बलं मही कोश इति सर्वं निवेदितम् ॥ 44 ॥

सैनापत्यं च राज्यं च दण्डनेतृत्वमेव च ।  
 सर्वलोकाधिपत्यं च वेदशास्त्रविदर्हति ॥ 45 ॥

स्वमेव ब्राह्मणो भुङ्क्ते स्वं वस्ते स्वं ददाति च ।  
 तस्यैवानुग्रहेणान्नं भुञ्जते क्षत्रियादयः ॥ 46 ॥

यैरीदृशी भगवतो गतिरात्मवादे  
 एकान्ततो निगमिभिः प्रतिपादिता नः ।  
 तुष्यन्त्वदभ्रकरुणाः स्वकृतेन नित्यं  
 को नाम तत्प्रतिकरोति विनोदपात्रम् ॥ 47 ॥

मैत्रेय उवाच

त आत्मयोगपतय आदिराजेन पूजिताः।  
शीलं तदीयं शंसन्तः खेऽभूवन्मिषतां नृणाम् ॥ 48 ॥

वैन्यस्तु धुर्यो महतां संस्थित्याध्यात्मशिक्षया।  
आप्तकाममिवात्मानं मेन आत्मन्यवस्थितः ॥ 49 ॥

कर्माणि च यथाकालं यथादेशं यथाबलम्।  
यथोचितं यथावित्तमकरोद्ब्रह्मसात्कृतम् ॥ 50 ॥

फलं ब्रह्मणि विन्यस्य निर्विषङ्गः समाहितः।  
कर्माध्यक्षं च मन्वान आत्मानं प्रकृतेः परम् ॥ 51 ॥

गृहेषु वर्तमानोऽपि स साम्राज्यश्रियान्वितः।  
नासज्जतेन्द्रियार्थेषु निरहंमतिरर्कवत् ॥ 52 ॥

एवमध्यात्मयोगेन कर्माण्यनुसमाचरन्।  
पुत्रानुत्पादयामास पञ्चार्चिष्यात्मसम्मतान् ॥ 53 ॥

विजिताश्वं धूम्रकेशं हर्यक्षं द्रविणं वृकम्।  
सर्वेषां लोकपालानां दधारैकः पृथुर्गुणान् ॥ 54 ॥

गोपीथाय जगत्सृष्टेः काले स्वे स्वेऽच्युतात्मकः।  
मनोवाग्वृत्तिभिः सौम्यैर्गुणैः संरञ्जयन् प्रजाः ॥ 55 ॥

राजेत्यधान्नामधेयं सोमराज इवापरः।  
सूर्यवद्विसृजन् गृह्णन् प्रतपंश्च भुवो वसु ॥ 56 ॥

दुर्धर्षस्तेजसेवाग्निर्महेन्द्र इव दुर्जयः।  
तितिक्षया धरित्रीव द्यौरिवाभीष्टदो नृणाम् ॥ 57 ॥

वर्षति स्म यथाकामं पर्जन्य इव तर्पयन्।  
समुद्र इव दुर्बोधः सत्त्वेनाचलराडिव ॥ 58 ॥

धर्मराडिव शिक्षायामाश्चर्ये हिमवानिव।  
कुबेर इव कोशाढ्यो गुप्तार्थो वरुणो यथा ॥ 59 ॥

मातरिश्वेव सर्वात्मा बलेन सहसौजसा।  
अविषह्यतया देवो भगवान् भूतराडिव ॥ 60 ॥

कन्दर्प इव सौन्दर्ये मनस्वी मृगराडिव।  
वात्सल्ये मनुवनृणां प्रभुत्वे भगवानजः ॥ 61 ॥

बृहस्पतिर्ब्रह्मवादे आत्मवत्त्वे स्वयं हरिः।  
भक्त्या गोगुरुविप्रेषु विष्वक्सेनानुवर्तिषु।  
हिया प्रश्रयशीलाभ्यामात्मतुल्यः परोद्यमे ॥ 62 ॥

कीर्त्योर्ध्वगीतया पुम्भिस्त्रैलोक्ये तत्र तत्र ह।  
प्रविष्टः कर्णरन्ध्रेषु स्त्रीणां रामः सतामिव ॥ 63 ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां  
चतुर्थस्कन्धे पृथुचरिते द्वाविंशोऽध्यायः ॥